

TELEGRAFUL ROMÂN.

Nr. 65. ANULU XVI.

Sabiiu, in 15/27 Augustu 1868.

Telegrafulu' eșo de două ori pe săptămână: joia și Duminică. — Prenumeratiunea se face în Sabiiu la expeditura foiei pe afara la c. r. poste, cu bani ga'ta prin scrisori francate, adresate, catra expeditura. Pretulu' prenumeratiunei pentru Sabiiu este, pe anu 7 fl. v. a. iar pe jumătate de anu 3 fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei și pen-

tro provinciei din Monarchia pe unu anu 8 fl. v. a. pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru prime și tieri straine pe anu 12 pe 1/2 anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se platescu pentru intea ora cu 71 cr. sirulu', pentru a doua ora cu 51/2 cr. și pentru a treia repetire cu 31/2 cr. v. a.

Eveneminte politice.

Sabiiu 14 Augustu.

Dietele cislaitanice s'au deschis in 22 Augustu n. In diet'a Boemiei erau la deschidere numai nemlii; deputatii de nationalitate cehica au absentat. Diet'a Moraviei nu a pututu tine sedintia, din cauza ca lipsea numarul recerutu de membrii pentru a pute face concluse.

Din aceste scurte notitii telegrafice vedemu ca opozitiunea in Boemia și Moravia se continua. Despre diet'a galitiana inca nu avemu pana in aceste momente nici o scire.

Pana sa putem afla ce cursu iau lucrurile in tierile și dietele cislaitanice dela deschiderea loro incoco sa culegemu unele momente din cele ce au premersu deschiderei dietelor. In Boemia se ofera primariului din Prag'a Dr K l a u d y, unu hoemu, postul de maresialu supremu alu tierii, acest'a inse a refusat de repetite ori primirea și asiă in fine fu denumitu Dr. Banhaus, despre carele diuarele oficiose dicu ca e unu barbatu credinciosu constitutiunci.

Deputatii de nationalitate cehica avemu sa tiena inca in 20 l. c. o adunare sub conducerea renumitulu Rieger. In acesta adunare era sa se faca propunerea ca cehii sa nu intre in dieta și sa se consulte asupra eleboratulu prin carele sa-si depuna mandatulu și pre carele sa-lu predea maresialulu supremu in sedintia de deschidere. Conservativii vechi ai nobilimei boemice inca tienia conferintie; despre acestia se dice ca acum se alipescu și mai tare de partid'a nationala cehica. De insemnatu e unu articulu de fondu alu lui „Osten“ in pri-vinti a Boemiei, intitulatu: „La cestiunea „boemica““. Acestu articulu face imputare nemtiloru din Boemia ca au lasatu, ca din o cestiune de tieră (Landesfrage) sa se faca cestiune nationala cehica. Recomanda daria nemtiloru sa caule a se intalni cu cehii pre terenulu ideei boemice și atunci unu compromis cu rezultate positive devine posibilu.

Scirile din afara suntu ceva mai liniscite. Eventualitatea unui resbelu se arata mai putinu posibilu, cu tote ca de totu inca nu se pote dice ca pacea nu va fi turburatu.

Conferintie invetiatoresci.

Sabiiu 10 Augustu 1868 v.

Scopulu, intentiun'a ce a avnt'o Suprem'a Inspecțiune scolara cu infiintierea conferintieloru acestor'a a fostu, ca invetatorii tieniau adunari intre sine sa-si impartasiessa unii altor'a esperintiele facute pre câmpulu pedagogiei pre de o parte, iera pre de alta parte prin consuatiunea tuturor laolalta sa delature pedecile ce stagneza invetiamentulu, și astfelu sa-i dea cursulu seu naturalu, ca invetatorii sa purceda in chiamarea loro pre o cale mai neleda, care are sa se curetie, cultive și perfectu-nedie din anu in anu.

Spre scopulu amintitu s'au si adunatu invetatorii din tractulu Sabiiului I și II și si-au tinutu sedintiele sele in 7, 8 și 9 a l. cur. sub inspectiunea respectivilor domni Prototpresbiteri și sub conducerea domnului invetatoriu in Resinari Ioann Petrascu, carele impreuna cu conferintia alege de

notariu alu conferintiei pre domnulu invetatoriu dela Salisce Dumitru Chirc'a.

Sedintiele au cursu in tipulu urmatoriu:

In 7 a l. cur. dopa servitiulu divinu de diminitia in biserica parochiala din cetate, la care au asistatu toti invetatorii, s'au adunatu acestia in seminariulu gr. or. de aici spre scopulu amintitu, unde Pre cinstia Sea parintele Prototpresbiteru Ioann Panovicu, care, cu tote ca a ajunsu la nisce be-tranetie considerabile, nu crutia nimic'a pentru inaintarea conatiunilor sei, cam pre la orele 8 1/2 deschide conferintiele printr'unu cuventu de deschidere forte potrivit scopulu, luandu-si de tema: „Ce este mai frumosu decatu a locu fratii impreuna“. Desfasurandu tem'a intre altele amintesse de scopulu, ce l'a avutu in vedere Esc. Sea Parintele Archieppe și Metropolitu, candu a in-fiintiatu conferintiele și sfarsiesce prin a le declară de deschise recomandandu pre domnulu invetatoriu dela Resinari, Ioann Petrascu de conducatoriu alu acelor'asi — denumitu de locurile mai inalte. Astfelu ocupandu-si domnulu conducatoriu scaunulu presidialu tine o disertatiune scolaristica bine arangiatu aprobe o 1/2 ora, luandu-si de tema: „Scopulu educatiunei este de a desvoltă in fia-care individuu tota perfectiunea, de carea elu pote fi capabilu“. Desfasurandu si tem'a prefapta arata, ca caracteristic'a tempului, in care ne gasimu este inaintarea omenimei in cultura cu rapiditate. Si cu acest'a nu v're disertatoriulu sa faca istoriculu progressulu pre pamentu; caci acest'a aru fi o istorisire de inalta conceptia; acest'a aru insemna a scrie cartea crescerei nemului omenescu; — si atunci aru trebui sa ne aprofundamu in adancimea timpurilor trecute in vecinicia cu 4-5000 de ani inainte de anii in cari traimu. Pomenesce per tangentem Egyptulu, Athenele, Roma și dice, ca pre langa tota inferioritatea loro factia cu crestinismulu, carele a pusu bas'a educatiunei omenescei generale și prin urmare in fratirei poporeloru, pentru ca sa devina acele popore odato o turma si unu pastoriu și in intielesulu civilisatiunei umanitare, — au titluri de recunoscintia la progresele, ce le-a facutu omenimea pre calea virtutiei. Dice mai departe, ca se gasescu și pagine in istoria lunei, cari ne arata, ca omenimea de multe ori era impededata in calea sea progressiva. Aduce de exemplu evulu mediu, si dice, ca acesta vreme, nu este decatu o prapastia oribila de ratăcire imensa a omenimei pre calea vitului. Dice mai departe, ca evulu mediu a adusu preste omenime doue calamitati: miseria și sclavagiulu; doue fapte in eternu corese, cari s'au ivitu pre pamentu printr'unu escesu de o coruptiune bizara, ce-si ave sorgintile in posesiunea omului de catra omu, adeca in inegalitatea naturala a gintiloru și a individiloru.

Nimenea nu se interesa de crescerea omenimei, caci cei ce erau chiamati: duci, principi etc. faceau meseria din coruptiune și unu merit din desfrău. Astfelu idealulu omenimei intunecat prin sarcin'a robiei se asemena cu unu sora de ierna, cu unu ultim reflexu alu lampii, ce este in agonie, cu ultim'a suflare a naturei, care-si aduna, pana a nu se stinge tote fortiele. Daria sta-reac acesi'a de anomalia n'a pututu tine multu; caci eae'a grandios'a revolutiune francesă se ivesce spargendu pentru totu-dean'a lantiurile, ce tine pre omenime in regresu. Capetandu daria populi liber-tate simtiulu nationalu renvia, artela sciintiele inflorescu; caci in libertate toti omenii reclama des-voltarea armonica a facultatiloru loro. Astfelu populi au inceputu a medita seriosu, cum sa repareze, ce au perdutu mai inainte? Ce educatiune sa-si dea loro si urmatoriloru loro?

Disertatoriulu lasandu cele-lalte directiuni, pre cari au facutu populi progressu se marginesce pre

langa instructiunea publica dicendu, ca aceea a de-venitu deja obligatoriă la toti populi, cari vrura sa tina contu de esistinta loro, și dice mai departe, ca populi au inceputu regenerarea fiiloru loro prin a reorganisa scolia, ca sa fia la rendulu ei apta de a desvoltă in fia-care individuu tota perfectiunea, de carea elu pote fi primitoriu. Avendu daria invetiamentulu in vedere se marginesce a vorbi pu-tinu despre unele obiecte de invetiamentu, pre cari populi culti ai Europei le-au mai adausu in tem-purile mai dincoco in planulu de invetiamentu alu scoleloru loro, și cari dupa religione ocupa locul intaiu in organismulu internu alu scoleloru. Si asiă vorbesce de:

1. Istoria naturala aretandu intro altele importanta și influintiă acestui studiu asu-pra vietii, care are sa-i introduca pre elevi din vietia abstracta in vietia concreta. Dupa acest'a vorbesce de

2. Fisica și dice ca acestu obiectu este totu asiă de importantu, totu asiă de folositoriu omenimei și ca vine in strinsa legatura cu Istoria naturala; caci deca sciintiele naturali face pre e-levu sa cunosca elasa animaleloru, botanica și mi-neralogia cunoscundu-le calitatile: gustulu, miro-sulu, form'a, colorea și greutatea. Fisica vine a le deslusi causele fenomenelor esplicandu-le anu-mitele legi, ce facu ordinulu fenomenelor. Alu

3. obiectu totu asiă de importantu este Geo-grafi'a. Acestu obiectu dice disertatoriulu in-cepe a-lu invetia omulu deodata cu laptele, ce-lu suge dela mam'a sea, fara a sci, ce invetia; caci copilulu vrendu nevrendu trebuie sa invetie a cu-nosce casa parintiloru lui, cercutul curtii, gra-din'a loro etc. Dupa aceea casa, curtea și gra-din'a vecinului; apoi satulu intregu; campulu și padurea satului. etc. Scol'a vine și aici intr'a-tr'ajutoriu punendu pre de o parte in regula lu-crurile, ce le cunosce degia, iera pre de alta parta lu introduce pre omu totu mai departe la cunos-cerea studiiu geograficu aratandu frumosulu ori-sonte alu patriei sele. Dice mai departe, ca tote nationile, cari au negritu acestu studiu, au prega-titu urmasiloru consecintie triste.

Alu 4 studiu cu care vine geografica in lega-tura este 4. Istoria nationala, care privita din punctulu de vedere alu importantiei este unulu din cei mai puternici calaudi ai omului pre calea vir-tutei, fiinduca i aprinde lumina ochiloru lui intie-lectualu, ca sa petrunda directiunea, drumulu, ce si a luat omenimea in decursulu vecuriloru și apoi ca printr'o perspectiva vedindu-si framos'a tinta, pururea sa apuce calea virtutei! Si asiă n'are ni-micu de disu contr'a unui lucru doveditu de lumea intraga de aginte puternicu la regenerarea marea so-cietati omenesce: decatu sa sustina cu madame de Haie urmatoarele: „Studiandu istoria, ni se pare ca cineva castiga incredintiarea, ca tote intem-plările principali tragu catra aceea-si tinta, oivili-satiunea universului.“

Mai incolo dice disertatoriulu, ca populi au pusu mare pretu pre istoria cultivandu si tractandu nu numai asiă per tangentem, nu numai asiă chronologice: ci din punctu de a vedere poli-ticu, socialu și economicu. Cu aceste 4 studie sa implinitu o lacuna mare in invetiamentulu populariu. Acumu se intorce disertatoriulu cu privirea asu-pra scoleloru nostre, și dice, ca obiectele de mai susu seu nu se propunu de locu seu deca se si pro-punu pre cate undeva suntu tractate mai vitregu; decatu cumu pretinde valorea loro. Cu tote ace-stea dice, ca inceputulu d'a se reformă și organisa scolele nostre dupa cerinta tempului modernu s'a facutu; si daria datorintia nostra a tuturor'a este d'a contribui, precatu ne ierta puterile, la desvol-

tarea invetiamentului din sc lele n stre populare punendu fiecare c te o petricica la maretulu edificiu alu culturai nationali. In urm'a s' cere permissiunea d'a dice celor adunati unu : „bine ati venit ” si cu ac st'a inchiaindu-si disertatiunea le ur za perseveranti'a si zelu intru deslegarea noroc sa a temelor, ce suntu d'a se resolv .

Eata estrasulu acelei disertatiuni scolastice.

Dupa aceea conformu programei las ndu-se conscrierea domn. invetiatori d'ai inscrie in rubrice domnulu conducatoriu in decursulu siedintelor conferinti'a trece la meritulu obiectelor spre a c rei resolve s'a adunatu si asi  asupr'a temei ante'i'a ; „care este problem'a sc lei populare si inc tu are sa lucreze ea pentru sadirea atragerei c tra meserii in inim'a elevilor.” La ac rei resolve au luat parte domnulu conducatoriu Ioanu Petrescu. d. directoru. Mich. Stoic'a si d. notariu Dumitru Chirco'a uninduse in principiu ca problem'a sc lei populare are d'a fi unu institutu de crescere si de invetiamentu, in care invetiamentulu are sa fie intogmitu de asi  : inc tu ce se propune si ce se invetia sa se p ta aplic  si in vi tia si totu odata sa p ta fi si bas'a pentru o instructiune mai inalta, ce are d'a se continu  in institutelu mai inalte de invetiamentu. I ra ce se atinge de meserii dlu conducatoriu dice ca sc l'a sa faca totu pentru d'a castig  placerea elevilor la meserii, dice mai departe, c  intre alte mijloc ce avantagi se d'a castig  simpati'a elevilor pentru meserii suntu si acestea :

1. C rtile scolastice sa fie d'asi  compuse : inc tu ele sa represinte si partea meseriilor nu numai in genere, ci si in specie ; nunumai in litere g le, ci si in tablouri infacisi ndu c te unu monumentu importantu din vi ti'a cut rui s u cut rui meseriasi.

2. Invetiatoriulu sa studieze inim'a elevilor, sei observ ndu, cam spre care meseri'a este mai aplic tu cutare elevu si apoi sa-i si vorb sca de aceea meseria cu zelu punendu pre elevu sa cet sca capulu ac l'a din cartea respectiva — si facendu ac st'a sa se puna in communicatione cu parinti respectivulu dandui-i detaiuri asupr'a acelei meserii, inc tu parintele se fie silitu moraliter a spend  c tiva cruceri pentru de a-i c mper  vre-o carte intuitiva numai pentru acea meseria, care are sa-i represinte cele mai importante momente din vi ti'a meseriasiului.

3. Dupa aceea preotulu localu sa fie necesitatu a capacit  pre parinti copilului despre folosulu si influinti'a, ce au meseriile asupr'a vietiei.

Pre l nga acestea mai adauge d. notariu ca e f rte bine c  rom nulu sa invetie meserii, c  bani nostri sa nu tr ca in mai straine ; ci sa rem na in patria. — Parintele diaconu Demetriu Cunitanu dice, c  aru fi bine, c ndu s'aru transpune in mijloculu rom niloru, meseriasi harnici, c ci exempla trahunt. Conferinti'a primindule de bune t te acestea — siedinti'a se incheia fiindu  rele 12¹/₂.

(Va urm )

Memorandulu

Rom niloru din Scaunele filiale ale Salistei si Talmaciului.

(Urmare.)

Asemenea vorbesce regele Ferdinandu in an. 1556 c tra Petrus Petroviciu, si regin'a Isabell'a totu in acelu anu in articulu d to Clusiu 7 Dec., in care numesce tinutulu Salistei :

„Districtus” si dice ca ac st'a nu este bunu donatariu si  menii lui nu suntu iobagi domnesci.

P na c tra finea secululu 16 asi  dara in restempu de 500 de ani dela Sf. Stefanu regele, e doveditu, ca scaunulu Salistei au fostu incorporatu scaunulu Sabiului, c  si alu Talmaciului, si ca locuitorii lor au fostu  meni liberi in fundulu regescu.

Autonomi'a scaunulu Saliste in alegerea libera a deregatoriilor lui de natiune rom na au existatu p na c tra finea ac stui seculu. Insa pre ac stu tempu si-au estinsu magistratulu Sabiului jurisdictiunea sea, subamplotatii sei si in Saliste, f ra insa a se derim  autonomi'a scaunulu. Totu pre ac stu tempu s'au codificatu legile sasesci in a. n. dreptulu statutariu sasescu si dimpreuna cu limb'a germana, subamplotatii sasi, s'au introdusu si in scaunele n stre. Pre l nga dreptulu statutariu existau inca in municipiele sasesci statote speciale de l berele municipii c  un'a dintre cele mai eminente facult ti ale comunelor libere din fundulu regescu, care facultate si scaunulu Salistei o au avutu, si in an. 1585 in obiecte de f rte mare insemnatate o au si exercitat.

Ac stu statutu, care p rta numele : „Constitutio gremialis sedis Saliste” e de cea mai mare insemnatate pentru drepturile politice ale n stre, si da dov da deplina despre t te cele dise p na acum.

Ac sta constitutiune, alu c rui actu — asi  numai precum ni s'au datu din archivulu Sabiului sub numele : „Auszug aus dem Selister Stuhlsprotocolle vom 1 Oct. 1585 bis 16 April 1709 gef hrt”. Scrisu in limb'a germana vechia in intielesulu § 2.

L. I T. I alu statu. jur. municipalium dovedesco, pre l nga autouomi'a scaunulu, asemenea unui scaun dntre cele sasesci, inca si o independintia cu multu mai mare, carea au pututu fi numai eflasu alu pusetiunei libere a scaunulu Saliste de mai nainte, de c ndu er  elu unu teritoriu regescu alu castrului Salgo, ca ei acelu statutu — de si creatu sub influinti'a magistratului Sabianu, — contine mai anteu pactulu ce sa incheiatu intre scaunulu Saliste si intre magistratulele Sabiului despre c sulu Andreanu.

Amu aratatu mai susu, cumu au concessu regele Andreu Officialiloru sasesci co-usulu in padurile si si apele Blaciloru, tocm'a asi  precum au concessu mai t rdiu regele Ludovicu I prin decretulu din an. 1353, asemenea c su tieri Bars'a (Burzen=Land s u districtulu Brasiovului) si p rtiforu tienat re de elu, ca toti locuitorii ac stei tieri si p rtiforu ei, se foloseasca la olalta in comunu padurile, apele si pescaritul, si amu aratatu, ca ac stu c su, pre care lau concessu bunulu rege Sasiloru in t te pamenturile de la munti ale rom niloru, vechiloru locuitori ai fundului regescu, s'au concessu numai in folosulu publicu, si adeca, pentru sustinerea officiantiloru si administratiunei supreme a fundului regiu, concentrate mai ante in Sabiu, si ac st'a o vomu si dovedi aici.

Ac stu co-usu alu officiantiloru si magistratuleloru sasesci din Sabiu, nu sau pututu desvolt  in o folosire factica comun'a in intielesulu conventului nicairi cu at tu mai putinu in scaunulu Salistei si alu Talmaciului, c ci precumu intaresce Andreanulu, muntii si apele acestea marginare se aflau in possessiunea Economiloru nostri de vite la t te tempurile, i ra officiantii sasi nu portau economia de vite.

Asi  dara inca de tempuriu sau observatu a se da officiantiloru supremi pre partea ac stui c su, dec tra rom nii nostri economi, ceva naturale dela vite, iar mai pre urma bani de la vamuri.

Asi  sau nascutu, prin o observantia lunga, asi  numita vam'a oiloru si a porciloru. Schafm uthund Schweinem uth, in totu scaunulu Sabiului.

Ac sta vama au incursu totu-d n'a la officiantii din Sabiu, care servea c  si o parte a s tarielor lor, pre cari pre atunci nu le aveau fipsate. Vam'a ac st'a prestata dela locuitorii nostri economi care continea in sine c sulu Andreanului, servea dara spre ajutorirea si sustinerea officiantiloru scaunulu Sabiului si resp. ai fundului regescu, ce erau in Sabiu, cari erau pre la finea seculului

FOISI RA.

PREAMBLARI

(reprod. din „Convorbiri literare“)

(Urmare.)

XII.

Nimic'a nu este mai placutu dec tu o d  de repansu, dupa o mare obos la. T ta diu'a ne preumblaremu prin satu si prin gradinuti'a otelului povestindu-ne diferitele impressiuni a preumbl rei ce facusemu. In spre s ra veni unu italianu, unu cant retiu ambulantu, cu unu armoniflautu, se asiedia pre (va sa dica in R.) pi tia dinaintea otelului nostru si ne cant  diferite romantie si arie din opere italiensesi. Toti turistii ce se aflau in Martigny si toti locuitorii satului se strinsera in giurulu lui. Noi patru sie-deamu pre zidulu gr dinei si ascultamu. Italianulu nu mai er  tineru si vocea sea care trebuia sa fi fostu frumo sa odata, perduse multu din claritatea sea. — Dec  unulu din noi aru voi sa c nte, di-sei eu, amu put  pune pre italianu sa-lu accomp nieze cu instrumentulu seu. Tebuie sa se auda frumosu in t cerea s rei.

„Louise, dise Armandu, dec  ai fi dispusa....

— Suntu pr  multi  meni, respunse Louise ; n'aru sied  bine.

„C ntati din gura ? o intreb  Edgar.

— Putinu, respunse Louise.

„I-mi inchipuescu ca trebuie sa aiba o voce f rte frumo sa, i-mi siop  Edgar.

— Asi'a credu si eu, respunsei zimbundu : A-propos, Edgar, cum aru fi dec  ne-ai siuer  ce-va ?

„Cum sa ne siuer  ? me intreb  Louise.

— Trebuie sa sciti ca amiculu nostru siuera minunatu. Nu de multu a f cutu sa petreaca o so-

cietate numeros a o s ra intr ga cu siuerulu seu.

„Siuerati ce-va, domnule Edgar, i-lu rug  Louise, cu o voce nu se p te mai blanda si privindu duosu la densula.

Cine aru fi pututu sa resiste ?

Acompianatu de bet r nulu Italianu, Edgar incep  a siuer  c te-va arie italiensesi. Trebuie sa fi fostu vre-o cauza extraordinaria ce-lu inspir  in acea s ra, c ci nici odata siuerulu seu n'a fostu asi  de armoniosu.

Asupr'a mea music'a face totu-d n'a efectulu celu mai profundu. Audiendu acele sonori, g ndirea mea se retransport  in patria si-mi p rea ca audu unu fluoru campinescu cum audiamu a desea in t cerea noptiei in anii de copilaria. Nimic'a insa nu te induiosieza mai multu dec tu amintirea  reilor eternu perdute si eternu frumo se din dulcea copilarai.

C ndu sfer , t te persoanele presente se gramadira in giurulu seu sa-i multam sca.

„How beautiful ! Very beautiful in deed ! Ah ! comme c'est beau, comme c'est beau !” — se audia exclamandu-se.

Louise insa, cuprinsa de emotiune, se apropia de Edgar si-i strinse am nd ne m nile f ra a spune unu cuv ntu. Ochii lui Edgar straluceau de bucuria.

S r'a er  inaintata si t ta lumea se retrase. Edgar si cu mine mai remaseremu c tu-va tempu in gradina, dara nu mai vorbiremu nimic'a impreuna. Suindu-ne susu in camer'a n stra ne si culcaremu in t cere.

A d u'a d i intreprinseremu in modulu obicnuitu calatori'a la Chamounix preste „La t te noire”.

Plec ndu dimin ti'a la si se, ajunseramu c tra s ra pre la siepte in vestitulatu satu asiediatu la pic rele lantilui Mont-Blanc. C  sa-ti poti face o idea, iubite cetitoriu, de efectulu ce produce vede-

rea ac stui lantiu de munti gigantici, trebuie sa te duci singuru pre acolo, eu nu me voi incerc  a ti-o dec re. I-ti voi spune at t'a ca Chamounix e asiediatu intr'o vale strimta prin care curgu riurile Arve si Arveyron si ca valea e inghesuita intre muntii cei mai mari ai Europei, precum scii. Spectacululu ce vedi impregiuru nu se p te numi frumosu, c ci grandiositatea muntiloru intreco cu multu limitele frumosului. Eu unulu potu spune ca nu me simtiamu nici dec m bine dispusu, inc giuratu fiindu de acei munti de ometu si de gietarii grozavi ce se cob ra din t te p rtile in vale. Locuitorii de pre acolo suntu toti asi  de sluti, inc tu vedindu-i i-ti perdi bun'a um re. Dec  Lind'a aru fi avutu tipulu aceloru femei si fete din Chamounix, trebuie contele sa fi avutu unu gustu f rte desiantiatu. — De pre la si se  re dimin ti'a incepu caravane intregi de calatori a porni pre c t ri din Chamounix spre locuri invecinate. Partit'a cea mai usitata este aceea de pre Mont-Anvert si Mer de glace. Ac sta partita o intreprinseremu si noi a d u'a d i dupa sosirea n stra. Ajunsi dupa c te-va  re dupa marsiu susu pre Mont-Anvert, calauzulu tramise c t rii acasa si ne conduse la Marea de ghiatia.

Pentru c  sa-si faca cine-va o idea despre ac stu ghiatiariu, aru treb  sa-si inchip iesca m rea de odata inghiatiata c ndu in mijloculu unei furtuni valurile sele se arunca in susu si in josu si form za muntii si v i. Ghiatiarulu numitu ast-feliu f rte privitu Marea de ghiatia, are o lungime de c teva mile, anse in proportiune este angustu, asi  inc tu calatorulu nu intrebuinteaza mai multu de o  ra pentru a trece de la unu malu la altulu. Primblarea ac st'a este destulu de pericul sa. Acelu ce nu cuno ce locurile, nici o p te intreprinde fara calauzu, c ci la fie care pasu te afli inaintea unui abisu f ra fundu prea largu pentru a put  sar  pre deasupra sau inaintea unei inalti ri pre mari

alu 16, în urm'a incorporărilor susu atinse totu odata și oficianții supremi ai scaunului Salistei Talmaciului.

Dovădă eclatantă despre acest'a dau cele mai memorabile statute ale Săbiului „Statuta Cibiin” din an. 1698 unde în capu VI se dice: „Die Birsagien aus der Stadt unu Stuhl bleiben den beiden Herrn judices und gebührt, dass $\frac{2}{3}$ dem Königsrichter, das $\frac{1}{3}$ dem Stuhlrichter, wie sie dann auch von den Walachen aus dem Stuhl die Schaf — und Schweinmauth auf gleiche Weise theilen“.

Asiă au platitu în reluarea consului Andreanu vam'a acest'a, și alte comune române, din scaunul Săbiului, ce folosira muntii și apele finite, cari nu se țineau de scaunul Talmaciului, seu alu Salistei, d. e. Avrigu (Freck), Mohu (Moisen), cari iera curgeau în folosul judecilor regescu și scaunul alu Săbiului, după cum arata statutele Săbiului din an. 1541 p. 3.

Representanții scaunului Salistei adunați în an. 1585 la facerea susu numitei constituțiuni, în care ei se numesc „Civi”, „Bürger” s'au întielesu cu cei doi judeci alesi scaunali ai lor, de atunci, Blasius Weiss, și Emerich Binder senatori în magistratul Săbiului tramisi aci că reprezentanți ai acestuia în urmatoriul mod:

Diese obgemeldete Amtsleute (representanții numiti ai scaunului Saliste 14 inși judeci și juratii comunelor:) haben alle in diese nachfolgende Stück consentiret...

1. haben wir obgemeldete zwei Richter vernommen und auch verstanden; von alle unsere Vorältern, als eine alte Herkommensfreithum, dass der Stuhl Saliste einem ehrsamem Rath eingewährt hat für die Schafmauth alle Jahr fl. 100.

2. für die Schweinmauth fl. 12.

Asiă s'au determinatu pentru toti tempii numit'a vama dela întregu scaunul Salistei, și adeca din pasiunea padurilor cu oile și cu porcii 112 fl. pe an, — c o u s u s i l v a r u m. —

Încătu pentru folosirea apelor din Andreanu au concesu scaunul Salistei la magistratuali în p. 8 riul principalu, care formăza Cibiinul, pentru pescaritu, cari apoi s'au și numitu „Herrenbach” — c o u s u s a q u a r u m — mai incolo dice p. 3 „item es soll kein Judex (jede s. biro) gar kein Eid nicht einnehmen, an der Hand allein der erwählte Stuhlrichter, bei Straf einer Mark Silbers, sollen auch keine diebereien nicht richten“, de unde apriatu se vede, ca scaunul Salistei au ayutu judeci scaunali alesi.

În p. 4 se sustine dreptul judicilor comunali a judecă pre facatorii de rele, ai cită înainte

și ai pedepsi, cu aceea: „dass was unter einem Gulden ist, aus dem Stuhle soll nicht appellirt werden, auch nicht zugegeben werden. Dieses Gesetz soll auch nur den Stuhlrenten im Selister Stuhle gelten“.

P. 5. Was auszerthalb dem Stuhl ist, mögen sie ihre alte Gevoheit halten“.

Prin aceste puncte se regulăza justiti'a scaunului; iar exceptiunea în privinți'a furturilor vine de acolo, căci pedepsele cele multe și mari dela furturi, curgeau în pung'a judicilor scaunali, cum arata statutele Săbiului din 28 Ianuaru 1598 p. 78.

În p. 6. alu statutului gremialu se confirmăza institutul judicului compromis în scaunul Salistei pre cea mai largă basă: „Wenn aus zweier gutem freien Willen Mittelteut gerufen werden, denn nicht Versprechung beider Partheien zu loben und zu billigen, wird aus eine wohlkürliche Sentenz gesprochen, soll kein Gericht nicht ändern nach Gewonheit der Landrichter“.

În p. 7. se introduce legi morale, în contra bigamiei, asemenea ca și în statuta Cibiin din anul 1543.

P. 9. suna. „Es ist auch verboten, dass Jemand der aus diesem Stuhl auf der Erd ziehen will, etwas verkaufen solle, sondern ziehet hinweg, so bleibt das Erb dem Gericht...“; tocma asiă, precum s'au hotaritu mai în tote scaunele sasesci, spre conservarea averilor din fundulu regescu.

P. 10. (celu din urma) supune pre fiecare jude comunalu a dá numai câte o povara de lemne de focu judecilor scaunali, cându voru veni în scaunul.

(Wenn die Herrn die Richter im Stuhl kommen, so ist jeder Sude schuldig eine Fuder Holz zum bringen“.)

Acestea sunt drepturile scaunului Saliste depuse în Constituțiunea gremială din 1595, de unde se vede:

1) Ca Salistea ié scaunul în fundulu regescu, deosebinduse de fundu nobilitariu (edel Erd);

1) Ca avea doi judeci scaunali alesi (erwählte Stuhlrichter,) cari erau totu odata officiali în magistratul (Rath) Săbiului.

3) ca avea jurisdicțiune liberă și drepturi de natur'a fundului regescu, că și celelalte scaune sasesci, și dreptu de a-si face constituțiuni, statute speciali;

4) ca detorințiale lor au constatu numai din relutul Cousului Andreanu în un'a vama de 112 fl

anuale și în concederea riului Cibiin spre pescaritu, în favorul oficianților supremi regesci ai scaunului Săbiului și apoi în câte o povara de lemne de focu pentru judecii scaunali, cându veniau în scaunul. Altmintrenea au remasu Salistenii în deplin'a și esclusiva posesiune a muntilor până la graniți'a terrii, în care erau încă și acum padurii ai plaiurilor (plaiasi), iar de alta parte, plateau contribuțiune regească, cu sasii din preuna, și faceau încă multe servitii deosebite regelui, și adeca la Salinele din Vizokna și la curtea regească în Alba Iuli'a, cum vomu arata mai la vale. De și nu se afla o asemenea constituțiune în scaunul Talmaciului, numai încapă nici o îndoială după cele espuse până aici, ca și acest'a sau aflatu sub asemenea condițiuni libere.

(Va urmă.)

Nota lui Usedom și consecințele ei.

„N. Fr. Bl.” ne aduce după „Corespondința democratică” în privinți'a notei acestei'a o scire de o momentuositate foarte interesantă pentru prezentu și viitoru; din nota se vede cinismulu, în care arata solulu Prussiei scopulu și tendinți'a, mijlocele și căile politice prussiene; pentru ca ea ne arata nu numai ce a voit Prusi'a atunci, ci ne deschide încătu-va și velulu viitorului, că sa vedem lucruri interesante, ce sunt în curgere.

Deci sa vedem ce dice între altele „corespondința democratică” în privinți'a notei menționate.

Lovitur'a de mórta Austriei, resbelulu cotropitoriu în contr'a ei devenitu datorinți'a Prussiei și a Italiei, după not'a lui Usedom. Insa toti germanii, cari nu sunt neconditionatii discipuli ai lui Bismarck a condamnatu unanimu acésta scleritate ne mai audita, care nu tractéza numai despre trecutu, ci și urmăresce problem'a sea și în viitoru. Prussismulu fanaticu inimiculu de mórte alu Germaniei, încă nu si-a ajunsu scopulu. Resultatulu eluptatu de prussieni s'a prefacutu pentru bismarckieni în pacea, care după not'a lui Usedom, nu coresponde atât'a pentru Prusi'a câtu și pentru Itali'a nici ideilor primitive, nici jertfelor enorme care și lea impusu pentru ajungerea scopului. Austri'a n'a muritu ea traiesce încă; și esistinti'a ei e mai înfloritore pentru viitoru, căci libertatea civilă care o garantéza ea, de-si încă e în crescere, totusi a făcutu ierasi propaganda în Germani'a, a făcutu „cuceri morale”, cari după cum dice Beust nu sunt oprite prin nici unu pactu. Nu e mirare deci ca inimicii din Berlinu spumega de mania.

pentru a te pute orca peste densa. Aceste trebuiescu incunjurate cu precautiune, luându bine sama cu piciorulu sa nu aluneca pre ghiatia și sprijinindu-te la acésta primblare este amicul celu mai devotatu. Pre mine lucirea ghetiei me orbise cu totulu și pasiamu mai multu instinctiv. Me simții foarte fericitu cându vedui ghetiarulu îndaratulu meu. Multamirea calatorului inși aici nu tine multu, căci acumu pasiesci peste unu drumu multu mai periculosu anca. Acésta este o carare numita „le mauvais pas” și nici se putea gasi pentru acestu drumu unu nume mai potrivit.

Cararea este taiéta în cóst'a unui munte stâncos a cărui culme ochiulu nu o póte ajunge și asiă de angusta, încátu pre densa abie încapă unu singuru picioru. Calauzulu nostru deprinsu cu aceste marsiuri ne ducea bastónele, ear noi ne taraiamu de pre locu aninându-ne la fie care pasu de stânc'a ce aveamu în drept'a și de o slabă balustrade facuta nu știu cum pre marginea carării pentru a servi de spriginu cându unu pasu greșitu aru poté sa te faca sa cadu în prapasti'a din stânga. Momentele cele mai neplăcute sunt cându se întalnesc doi în cale. Fie care voesc sa ocupe loculu de langa stâncă și se lese pre celalaltu sa treaca alaturea pre marginea prapastiei. Operatiunea trecerii este interesantă: Unulu se lipesce de stâncă, ier celalaltu ilu prinde de umere și amendoi incepu a se desface incetu incetu din acésta imbratiosiare involuntară. Fie care apoi urmeaza iarsulu seu fara a avé curiositatea de a întorce capulu și de a mai privi fati'a persoanei, fie ea barbatu seu femeia, în acarei bratie s'a aflatu. După vo óra ce ne parú interminabilă, scaparemu și de acésta încercare. Ajunsi la unu locu care se numesce „le Chapeau” puturemu înșfirsitu gustă câteva momente de repausu. Din toti, Louise eră cea mai obosita. Eră palida la fatia și departe de a

fi voiósă și sprintenă că de obicei ea nu vorbiă nici unu coventu. În zadaru Edgar caută sa o distraga prin glumele sale, Louise de și se încercă a-i zimbă remané tacuta. Veseli'a lui Edgar negasindu resunetu în sufletulu Louisei, disparu și ea în curendu și drumulu spre Chamounix nu eră din cele mai placute. Cându ajunseremu la izvorulu riului Arveyronu, puterile parasire pre Louise cu totulu și lacrimile ei inundare f-tia.

Nu știu deca suferiă ea mai multu sau Edgar a cărui ochi nu o mai parasia nici unu momentu. Louise eră acumu pre slabă pentru a urmă drumulu și n'amu fi sciutu ce este de facutu, dacă lui Edgar nu i-ar fi venit idea sa o transportă pre bastóne. Indata improvizaremu din bastónele nostre unu fotoliu pre care ilu tineă pre deoparte Edgar și calauzulu, pre de alta Armand și eu și astfelu o portaremu pân-la Chamounix.

— Femei'a, totu femeia, disei lui Edgar după ce ne despartisemu de tovarasii nostri la otelu. Iti aduci aminte cumu ne luă în risu pre „La pierre a voir” cându ne vedeă pasindu cu precautiune; cumu deodata ce schimbare!

„Sermana! suspina Edgar.

În celu momentu intra Armand în camer'a noastră.

— Ei ce face D-sióra Louise, ilu întrebaremu amandoi.

„Dorme, response Armand. Nu-i nimica. Eră numai o mare obosiela.

Urmându convorbirea noastră, Armand ne arata parerile sele de reu ca trebue sa se desparta de noi. Timpulu de congediu ce-i acordase tatalu seu eră pre sfirsite și se vedeă silitu a se întorce de dreptulu la genevă, fara a ne întovarasu în partita ce propusesemu a face peste Col de Balme. Edgar eră distrasu și se amestecă numai din când în cându în conversatiunea noastră. A două di desdimi-

neati'a cându ne scularemu, me incredințiă ca n'a pututu bine dormi. Truspatru tovarasii dejunaremu împreuna: Louise de și anca palida, i-si redobandise puterile. Audindu ca avem sa ne despartim, fisionomi'a sa luă o espresiune de tristetia și adresându-se către Edgar:

„N'a-siu fi creditu ca-ne-omu despartí asiă de curendu, ei dise ea.

Edgar se uită lungu la dens'a dar nu response. Luându-ma apoi la o parte, incepu a tosi ca unu omu care are ceva de spusu dar nu îndraznesce.

— Edgar, vrei sa-mi spui ceva.

„Dar, response elu cu invalmasiagu.

— Mi se pare c'amu gacitu. Vrei sa me lasi și sa te duci la Geneva împreuna cu Armand.

„În adeveru! Vedi ca...”

Știu. La Geneva te asceapta scrisori de a-casa și întielegu pré bine ca esci nerabdatoru.

Dicandu aceste, eu zimbeam și Edgar se înroșiă. Deodata viindu la mine, Edgar me imbratiosia cu caldura, și-mi dise:

— Nu te superă deca te lasu. Vedi... nu știu... simtiescu... parca...

„Știu... amu simțitu” și eu parca... Nu numai nu me superu, dar iti declaru sa și eu în loculu teu totu astfelu a-siu face. Numai ie bine sama! Adă-ti aminte de Marcheza Castella-mare a-căreia blastemuri zăcu asupra ta. În stirtitu ce sa-ti spunu? I-ti dorescu succesu și fericire!

Cându audi Louise despre hotarirea lui Edgar, colorile ei revenire și deveni din nou vesela ca înainte. Nu vedisemu niciodata o metamorfosa sufletească asiă de grabica și gandiamu în mine:

Cari ómeni în lume sunt mai fericiti decâtu densii?

(Va urmă.)

Pentru ca acum trebuie sa cunoasca si ei, ca ei numai in privinta materiala, numai cu pumnul a invinsu, insa in privinta spirituale sunt invinsi, caci inimile, nu se cucerescu, ci se castiga; si pre langa aceea Bismarkianii nu sunt oameni pentru de a emula cu cineva in castigarea inimilor; scopul lor final e unul: de a supune ideile puterii si dreptul pumnului a-lu aduce la valoare. Si asa se vedu siliti a marturisi singuri conventula a-cel'a fatalu pusu in not'a Usedomiana „ca eventualitatea acea trista (a nu-si ajunge in 1866 scopul final), va sili pre coaliali mai tardu a incepe opera ierasi din capu.

Asia e, Bismarkianii acusi voru incepe ierasi, dara noi se avemu grija.

La aceste mai facemu amintire despre o notitia din trecutu, ca din Berlin se contracteaza cu partid'a actionei din Itali'a pre langa care mai insiramu o infintiare de-si nu chiar sigara, dar forte verosimila, dupa care cabinetulu din Berlinu cu vro câtera dile inainte aru fi indreptatu o instructiune catre consululu prusescu din Florenti'a de cuprinsulu urmatoriu: Cooperatiunea factica a Prussiei si Italiei n'a raportatu fructele dorite in 1866. Tempulu aru fi venitu de a duce opera in deplinie.

Prussia e gat'a si Itali'a inca-si va cunoasca avantajulu seu.

Regimulu italianu sta antea unei probleme nationale, fatia cu care-si va arata maturitatea. In casulu contrariu s'ar nasce intrebarea: ca ore n'aru fi cu scopu o conlucrare strategica din partea Prussiei cu partid'a nationale din Itali'a.

Din acasta inscintiare vedemu ca de si Prussia nu-si prea bazeaza itreprimerea sea pre Itali'a, totusi ea e gat'a de a infige pumnulu de mortu in inim'a Austriei si de ai da o lovitura destrutore.

In fati'a eventualit'ei acastei a provoca N. Fr. Bl. pre barbatii Austriei, cari sunt la carma, ca sa cugete de timpuriu la mijloce operatoie, iera pre poporulu Austriei lu provoaca, sa nu-si inchida ochii pentru de a nu vede pericolulu, care ni e aproape si se lapede dela sine ori ce soplitora prodigiuria, ca Austri'a aru ave de cugetu a se coalia cu Prussia, unde irumperea se pregatesce. Si aru fi tempulu ca Austri'a se veda necesitatea de ase insoti si ea cu cineva in contra unui inamicu atatu de inversunatu. O coalitiune naturala aru afla Austri'a in consangeniei ei din Sudvestulu Germaniei, — si nisce coaliali nu mai putinu naturali aru fi fratii din Schleswig-Holstein, Hannover'a, din Hessen, Nassau, si Frankfurt, cari toti a avutu ocaziune de a gusta dulceata jugului Prusianu si va cunoasca, ca numai cu puteri unite va pute resisti inamiculu puternicu.

Si inca ce e mai importantu. Sub inpregiurările de fatia, in Austri'a pacea e de necesitate neconditionata si asia se va face resbelu numai pentru ca Prussia voesce; si Prussia va voi numai atunci, candu si va afla unu coaliatu de mai mare ponderositate de cum e Itali'a, cu si fara de regimulu seu. Insa coaliali gata de bataia camu pericolosi intru adeveru, inasa necesari si neincunjurato de lipsa. De prejuditiulu, ca candu nu ar fi tertatu a o lua cu Zollerniani si cu fii lor sumeti suntemu deja vindecati. —

Principatele romane unite.

Cetimu in „La Patrie“ dela 12 Augustu:

Amu anuntiatu ca dlu Grelulescu, aginte alu Romaniei la Parisu, deduse domnulu de Moustier, unu memoriu asupra inpregiurărilor si principielor cari au inspiratu politic'a cabinetulu romanu dela suirea pre tronul a principulu Carolu.

Eata o analiza, a acestui importantu documentu, pre care avemu dreptulu de a o crede exacta.

Memoriulu incepe prin ore-cari explicatiuni preliminare asupra disolutiunei senatulu, si asupra bandelor bulgare.

Relativu la intaiulu punctu, elu dice ca principulu Carolu, usandu de prerogative constitutiunale ce-i da dreptu a disolva senatulu, a interpretatu pre deplinuvointi'a poporala, caci noele alegeri senatoriale au fostu favorabile guvernulu.

Asupra celui de alu doile punctu, memoriulu enumera mesuriile luate de guvernulu romanu pentru a nabusi agitatiunea bulgara; demonstreaza catu este de anevoioasa supraveghierea pre o frontiera a carei'a intindere este asia de mare, si conchide ca

aru fi nedreptu de a acusa pre agintii romani de neglijentia fiindu ca o mana de omeni au scapatu privilegierii lor.

Trecendu in urma la diferitele acte politice ale guvernulu romanu cari au fostu discutate in sensuri diferite, memoriulu le esemina pre rendu.

Asupra cestiunei israelitiloru, guvernulu declara formalu ca, ori ce s'aru fi disu cu intentiunea evidinte de a-i face reu, ea este o simpla cestiune economica care i-si la sorgintea nu din diferenti'a de religione ci din obiceiurile sociale ale israelitiloru. Guvernulu si-a datu tote silintiele pentru ai asimila cu restulu natiunii, si deca acestu resultatu, care este acum in momentul de a fi obtinutu, nu s'a dobenditu inca pana acum, acest'a este fiindu ca s'a recunoscutu necesitatea de a se prepara la acasta schimbare opiniunea publica, pre care amesteculu directu alu puteriloru straine in acasta desbatere interioara, a iritat'o forte multu.

Israelitii au ajunsu in Romania in numeru cu atatu mai mare, cu catu ei erau mai persecutati in locurile vecine, pre candu gaseau pre teritoriulu nostru, nu numai o tolerantia religioasa completa, dara inca, la trebuintia protectiunea consulara chiaru a aceloru tieri de a caror'a persecutiune fugeau consululu Austriei dela Bucuresti recunoasca a ave elu singuru 60,000 de asemenea protectiati.

Organisatiunea consulatelor si a functionariloru ce atarna de densele, respanditi in tota tier'a, constituie, in ore-cari privintie, unu statu in statu; astfelu, ori-care aru pute fi calitatile personale ale agintiloru, este in natur'a lucruriloru se nasea conflicte dese de autoritate. De mai multi ani pericolulu acastei situatiuni a fostu semnalatu atentivnei puteriloru. Cestiunea israelitiloru va fi servitu celu putinu a-lu face palpabile. Se adaugemu ca deca pentru puterile ce n'au de locu seu mai nici decum protectiati, cestiunea israelita este inainte de tote o cestiune de justitia si de umanitate, pentru acele ce au unu mare numeru, ea pote deveni, in ore-cari inpregiurari, o cestiune de influentia.

Este sicuru ca juridictiunea consulara este una din cele danteu pedici la emanciparea israelita, caci amesteculu influentiloru venite necontentitu din afara, in afacerile dintre israeliti si Romani, a obicinuitu din nenorocire pre natiune se vada in israeliti nisce straini ostili. Se raspunde, este adeveratu, ca juridictiunea esceptionala a caria supresiune o cere Romania, nu pote disparea pre catu timpu o parte a poporatiunei va fi supusa la o legislatiune esceptionale, si astu-felu acasta a-facere se inverteste intru unu cercu viciosu. Guvernulu romanu nu va neglige nimicu ca elu anteu se faca a esi disa afacere din acelu cercu vitosu, caci elu sufera deacasta situatiune anormala; daru puterile amice voru inlesni forte multu solutiunea acastei cestiuni desfiintandu juridictiunea consulara. Principalele obstacole aru cadea inaintea acastei satisfactiuni data sentimentulu nationale.

In privintia acusarei adusa contra guvernulu romanu d'a se fi departatu de afectiunea Franciei, memoriulu protestu forte.

Daca este in Romania o partita care se fi datu gagi de atasamentulu seu catre Occidentu si se fi luptatu cu statornicie contra influentiloru esteriore in ceea ce aru fi pututu avea ele contrariu autonomiei tieriei, acest'a este de sicuru partita nationale romana ce se afla astu-di la putere. Cu tote astea candu omeni de Statu ce o repraesinta in guvern, luandu in seriosu pentru Romaniau rolulu de Statu neutru, au intretieputu bune raporturi cu tote puterile garante fara distinctiune, si cu Russi'a ca si cu cele-lalte, s'a facutu din acest'a o arma contra lor.

Pre candu Franci'a adopta fatia cu Russi'a o atitudine noua si cu deseversire amicala, n'aru fi fostu prea naturalu pentru noi d'a intretine relatii bune cu acasta putere care ne areta dispositiuni favorabile? Din momentul in care guvernulu romanu se decidea a tramite agintii la puterile garante pentru a propune desfiintarea juridictiunei consulare, nu trebuia ore se tramitau, ca in tote partile si la Petersburgu? Si candu Russi'a simtea dinsa mai anteu la acasta desfiintare si mai multu inca, rembusarea catre Statulu romanu a datoriloru remase de 12 ani contestate, trebuia ore a refusa ca se accede la acaste invoieli devenite posibile, graci'a bunei vointi ce ne areta acasta putere?

Memoriulu arata in urma ca patim'a a ratatitu pre vechile partite, pin'a le face se prefaca in reu totu cea-a ce face guvernulu romanu. Daca guvernulu propune d'a asimila pre israeliti cu indigenii, este acusalu de a voi se vendia tier'a jidoviloru, de ie mesuri de ordine generale care atingu unu mare numeru dintre ei, ilu acusa de persecutiuni; elu semnalaza miscarea bulgara, i se imputa d'a o favorisa.

Memoriulu se termina printr'o declaratiune forte neteda asupra aceti'a ce gandesce guvernulu romanu.

Elu voiesce, ca in trecutu, a sterge distinctiunile ce esista intre israeliti si Romani, daru voiesce in acela-siu timpu se protejeze si se garanteze interesele personali.

Elu are ca in totu deuna vii simpatii pentru poporatiune din Orient, daru nu va face nici o combinatiune ce aru compromite o pace de care Romani'a are mai multa trebuintia de catu ori cine.

In fine, elu urmeza a profesa cea mai vie recunoscintia catre puterile occidentali, cari, ca si Franci'a, dupa ce au aparatu nationalitatile oriintale prin diplomatia si prin puterea armelor, au garantatu cu generositate autonomi'a Romaniei, pentru acest'a inasa elu nu crede ca trebuie se fia unu subiectu de neliniste pentru vecinii sel. „Rom.“

Publicare.

Subsemnat'a are onore a aduce la cunoscintia publica: ca in pensionatulu densei, sustatorulu de mai multi ani — incependu dela 1 Septembrie a. c. ierasi se voru primi fetitii in costu si cuartiru.

Studiile institutulu suntu: Invetiarea fundamentala a limbii franceze magiare si germane, in teoria si praca — mai departe aritmetica, stilistica, geografia, istoria poporelor, istoria naturala, desemnulu piano si cantare, cum si totu felulu de lucruri de mani femeesce.

Desluciri mai chiere se dau la subsemnat'a.

Clusiu, strad'a podului nr. 317 in catulu I. J. Schell, nasc. Desbordes.

6-1 Concursu.

La scol'a capitala normala gr. or. dela biserica vechia din Satulungu a devenitu vacante unu postu invetiatorescu cu salariu anuale de 226 fl. 25 xr. v. a.

Doritorii de a ocupa numitulu postu, sa-si tramita timbrate si francate pana in 30 Augustu a. c. st. v. — la subscrisulu: atestatele loru de botez ca suntu subscrisi de legea gr. or., testimoniele loru scolare ca au absolvatu celu putinu gimnasiulu micu si cursulu pedagogicu seu teologicu si documentele autentice despre purtarea loru morala si politica.

Brasiovu 10 Augustu 1868.

Iosifu Baracu, Protopopu gr. or. I alu Brasiovulu si Inspect. district. de scole.

7-3 Concursu.

La scolele gr. or. din tractulu protopopescu I alu Brasiovulu au devenitu vacante urmatoarele statii invetiatoresce:

1. Postulu invetiatorescu la clas'a II a scolii din Tientariu, cu salariu anuale de 200 fl. v. a. pre langa cuartiru de locuinta, gradina si 6 orgii de lemn.

2. Postulu de invetiatoriu secundariu la clas'a I. normale dela biserica noua din Satulungu, cu salariu anuale de 160 fl. v. a. si cuartiru de locuinta.

3. Postulu invetiatorescu la scol'a din Halciu, cu salariu anuale de 160 fl. v. a. pre langa didacru de cate 60 xr. pentru fia-care scolaru. Doritorii de a ocupa aceste posturi au sa-si tramita timbrate si francate pana la 26 Augustu a. c. — la subscrisulu: atestatele loru de botez, ca suntu de religionea gr. or., testimoniele loru scolare ca au absolvatu macaru numai gimnasiulu micu si cursulu pedagogicu, si documente autentice despre purtarea loru morala si politica.

Brasiov 30 Iuliu 1768

Iosifu Baracu, Protopopu gr. or. I alu Brasiovulu si Inspectore districtualu de scole.